

اعلامیه سازمان کارگران افغانستان (م.ل.م)

گور خونین شهیدان به تو آواز دهد:

آتشی راکه فروزان شده، خاموش مکن!

"هلکوپترهای نیروهای بین المللی" یا همان هلکوپتر های اشغالگران امپریالیست، به تاریخ دو شنبه، سیزدهم اسد 1393 خورشیدی، باری دیگر با حملات هوایی خویش، دامن مادر-وطن ما را با خون فرزندان نامرادش گلگون ساخت.

اینبار در ولسوالی شیندند هرات، خلق ها به سوگواری شهیدان خویش، شیون کشیدند. اما خلق ها، به سوگواری ننشستند، بلکه بر پای خاستند. صد ها تن از اهالی ولسوالی شیندند دست به یک تجمع اعتراض آمیز زدند.

آنها به کین خواهی شهیدان خویش تظاهرات کردند. باری دیگر تجاوز امپریالیست ها بر کشور خویش را تقبیح نمودند و شعار های مرگ بر متجاوزان امریکایی-شرکا را به آسمان بلند نمودند. آنان شهیدان خویش را روی دست گرفته راهی "مقام ولایت" یا همان پوشالی که از سوی شاه شجاع سوم سردمدار رتق و فتق امور به کام اجانب است، شدند. اهالی غیور و وطن پرست ولسوالی شیندند همچنان علیه مقامات پوشالی حکومتی شعار ها سر دادند. حتی "معاون و سرپرست مقام ولایت هرات" که خود یک پوشالی و مزدور اجانب است نتوانست از ریختن اشک تمساح جلوگیری کند- و این تزویر وی با توجه به "تماشا"ی خشم خلق ها بود- و گفت:

"قربانیان غیر نظامی هستند و مظلومانه به شهادت رسیده اند."

خلق های بی دفاع ولسوالی شیندند از یکسو مورد سرکوب نیروهای اشغالگر و رژیم پوشالی قرار میگیرند و از دیگر سو طالبان وحشی و کوردل بیرحمانه مبادرت به کشتار شان میکنند. تنها صدای مستقلانه و نفی گویانه خلق ها است که روزنه ء امیدی فراسوی رهایی شان از چنگال تجاوز، پوشالیان برسر اقتدار و دد منشان طالبی خواهد بود. خلق شیندند نیز این موضوع را به وضوح دریافته است. متأسفانه همانگونه که سازمان کارگران افغانستان قبلا بیان داشته بود، لایه های عقب افتاده ء خلق، با تماشای مزدور منشی های رژیم و بربریت متجاوزان اشغالگر، گاه در دام طالبان مزدور امپریالیست ها می افتند. آری! بخشی از خلق، فریب "مقاومت" دروغین طالبان را خورده، و دست به دامن طالبان وطن فروش میشوند. حتی برخی از احزاب و سازمان های انقلابی زیر زمینی نیز به این توهم خلق ها دامن میزنند. چنانکه این قبیل نیرو ها فریب "مقاومت" طالبان را خورده، دم از هم-سویی با آنان میزنند. به این صورت می بینیم که جنبش خود جوش مقاومت ملی ما، با تمایل به وحشیان طالبی، بسوی انقیاد روانه میشود. امپریالیست ها، از یکسو بوسیله رژیم پوشالی دست نشانده ء خویش مستقیماً میخوانند خلق را به انقیاد در آورند و از سوی دیگر، با مزدوران طالبی خویش، غیر مستقیماً میخوانند منقاد شدن خلق ها را جشن بگیرند. شماری از معترضان شیندند، حین بالا نمودن شعار های ضد اشغالگران و ضد رژیم پوشالی، تهدید نمودند که

در صورتی که به دادخواست شان رسیدگی نشود، آنها به طالبان خواهند پیوست! در دامن زدن به این توهم، خط غلط و انحرافی احزاب و نیروهای مترقی در این راستا مسئولیت تاریخی دارد. این نیروها تنها با انتقاد از خود در این عرصه میتوانند از این بیش در کشانیدن خلق ها به هم-سویی با طالبان، خویشتن را از منهمک شدن در یک ننگ تاریخی، به دور نگهدارند و دنباله رو نیروهای قهقهرایی و به زائده ارتجاع مبدل نشوند.

طبق گزارش سایت خبری کلید:

"در پی بروز این حادثه 400 تن از باشندگان ولسوالی شیندند با حمل اجساد این 4 تن، در مقابل ساختمان مقام ولایت هرات دست به تظاهرات زدند. تظاهرات کنندگان از دولت افغانستان می خواهند تا عاملین این قضیه را شناسایی و مجازات نماید در غیر آن صورت آنها به صفوف مخالفین دولت خواهند پیوست."

قسمی که میخوانیم، خلق ها برای دادخواهی به آستان رژیم پوشالی مراجعه کرده اند. این موضوع از یکسو توهم خلق ها را میرساند که نمی دانند که "گرگ شان همین رژیم پوشالی است." از سوی دیگر این موضوع رساننده ء آنست که نبود یک گردان پیشاهنگ پرولتری فراگیر، خلق ها را در بیدفاعی نگهداشته است. مسئولیت تاریخی این امر، متوجه نیروهای انقلابی و مائوئیست است که توانایی بسیج و رهبری توده ها را ندارند. سازمان ما نیز در این امر، خویشتن را مقصر میداند و از خلق خویش عذر خواهی میکند که هنوز توانایی آنرا نداشته است که آنگونه که شاید و باید به گونه مسلحانه امر رهبری خلق ها را عهده دار شود. از سوی دیگر این امر رساننده ء آن است که تهدید به پیوستن به صفوف طالبان، ناشی از بیدفاعی و توهمات خلق ها میباشد. در دامن زدن به این توهم، حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان که از هم-سویی با طالبان حرف میزند و خلق را نه تنها در برابر طالبان وحشی بی دفاع گذاشته بلکه هم-سویی با طالبان را تبلیغ میکند، نیز دخیل میباشد. به این قسم می بینیم که عدم وحدت فکر و عمل نیرو های مائوئیست سبب شده است که پیشاهنگی امر انقلاب از کف شان بیرون شده باشد. پیام ما به همه نیروهای مائوئیست کشور آن است که از این بیش دنبال اختلافات جزئی را نگرفته، و به همسویی فکری و عملی، در برابر رژیم پوشالی و برادران

نا-نتی طالبی اش موضع اتخاذ کرده نگذارند که امپریالیست های اشغالگر بوسیله جال های "رژیم" و "طالب" خویش، به کام دل خویش ماهی بگیرند.

سازمان کارگران افغانستان (م.ل.م) پیوسته اعلام داشته است که یگانه راه و حل، همانا راه اندازی جنگ ممتد خلق است، جنگی که طی آن خلق های ما، قادر به درهم شکستن صفوف متجاوزان و واژگون نمودن بساط خون و خیانت رژیم پوشالی شده، و طالبان وحشی را نیز از عرصه بیرون خواهند کرد. بیایید به خون شهدای گلگون کفن "نوده و زاوول" ولسوالی شیندند سوگند خورده، اعلام داریم که مبارزه خویش علیه اشغالگران و رژیم پوشالی دست نشانده شان را همچنان ادامه خواهیم بخشید

یا مرگ یا آزادی!

انتقام خون شهدای شیندند و سایر شهدای خلق را خواهیم ستاند!

انقلاب زنده باد!

سازمان کارگران افغانستان (م.ل.م)

پانزدهم اسد، 1393 خورشیدی